

δούλους προχωροῦσι πρὸς τὴν κάτω Νουβίαν καὶ ἐισχωροῦσιν εἰς τὴν Αἴγυπτον, ἔνθα οὐδεὶς ἐνοχλεῖ τὸ ἐμπόριόν των. Ἐκαστοῦ βέη διοικητοῦ τῆς ἐπαρχίας ἀπαιτοῦντος συνήθως δι' ἑαυτὸν ἓν τάλληρον δι' ἕκαστον δούλον, ὡς δικαίωμα διόδου, ἀκολουθεῖ ἐκ τούτου σταθερὰ αὐξήσις τιμῶν τῆς ὁποίας ἅπαν τὸ βῆρος ὑφίσταται ὁ τελευταῖος ἀγοραστής· διότι γυνὴ ἀγορασθεῖσα ἀντὶ 100 δραχμῶν ἐν ταῖς χώραις τοῦ ἄνω Νείλου τιμᾶται ἐν Καῖρῳ 1000 μέχρι 1600 δραχμῶν.

Ἐν γένει δὲ εἰς τὰς εὐρείας πεδιάδας τὰς ἐκτεινομένας ἀπὸ τοῦ Κορδοφάν καὶ τοῦ Καδαὶ μέχρι τῶν Κυανῶν ὁρέων καὶ εἰς τὰ μέρη τῶν μεγάλων λιμνῶν ἀπέρχονται ἅπαξ ἢ δις τοῦ ἔτους οἱ θηρευταὶ τῶν δούλων, ἵνα συντελέσωσι τὰς ἀγοράς αὐτῶν, μετὰ τῶν ἀγροτικῶν καὶ εἰρηνικῶν πληθυσμῶν τῶν χωρῶν ἐκείνων. Ὡς ἐξῆς δὲ συνήθως πραγματοποιεῖται ἡ μυσαρὰ αὕτη θήρα, τὴν ὁποίαν δικαιούνται νὰ ἐπιχειρῶσι μόνον οἱ ἐκ τῆς φυλῆς τῶν πολεμιστῶν.

Ὅταν ἀρχηγὸς τις συλλάβῃ τὸ σχέδιον νὰ ἰπέλθῃ πρὸς τοιαύτην ἐκδρομὴν, ζητεῖ τὴν πρὸς τοῦτο ἄδειαν ἀπὸ τὸν Σουλτάνον τοῦ Καδαὶ, τοῦ Δαρφούρ, ἢ ἀπὸ πάντα ἄλλον ἐξ οὗ ἐξαρτᾶται. Μετὰ τὸν ἀμοιβαίαν συγκαταθέσει προσδιορισμὸν τοῦ εἰς τὸν κυριάρχην πληρωτέου δασμοῦ, ὅστις εἶνε συνήθως τὸ ἡμισυ τοῦ προσδοκωμένου κέρδους, ὁ ἀρχηγὸς ἐφωδιασμένος διὰ τοῦ *φρεφᾶ* ποιεῖται ἐπίκλησιν πρὸς πάντας τοὺς θέλοντας νὰ συνενωθῶσι μετ' αὐτοῦ πολεμιστάς, τηρεῖ δὲ μεγίστην ἐχεμυθίαν περὶ τοῦ τόπου, εἰς τὸν ὁποῖον μέλλει νὰ τοὺς ὀδηγήσῃ ἵνα μὴ ὁ λαὸς, τὸν ὁποῖον πρόκειται νὰ κυριεύσῃ, δυνήθῃ νὰ ἀποφύγῃ διὰ τῆς φυγῆς τὴν θλιβεράν τύχην, ἣτις τὸν ἀναμένει.

Μεθ' ὃ ἡ συμμορία καταλλήλως ἐξωπλισμένη ἀναχωρεῖ ἐπὶ γοργῶν ἵππων καὶ καμήλων, ἐνσκήπτει ἐξαίφνης τὴν νύκτα εἰς ἓν χωρίον, τὸ περικυκλώνει καὶ ἀπάγει ἀναιμωτεῖ αἰχμαλώτους ἅπαντας τοὺς κατοίκους αὐτοῦ. Πᾶς ὁ ἀποπειρώμενος νὰ διαφύγῃ κατασφάζεται ἀνηλεῶς. Ἀμα τῇ ἡμέρᾳ ἄρχεται ἡ ἐκλογὴ· οἱ γέροντες καὶ οἱ ἀνάπηροι ἀποδίδονται εἰς τὴν ἐλευθερίαν, πάντες δ' οἱ ἄλλοι δεσμεύονται ἀνὰ τέσσαρες, καὶ συνονοῦνται πρὸς ἀλλήλους διὰ δύο ἰνδοκαλάμων, περισφιγγόντων τὸν λαμόν, ἀφιέμενοι ὑπὸ τὴν φύλαξιν ἱερίμου τινος πολεμιστῶν· σπεύδουσι δ' οἱ λοιποὶ πρὸς νέας ἀρπαγὰς, μέχρις οὗ ὁ ἀρχηγὸς συμπληρώσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν δούλων τοὺς ὁποίους ἐσκόπει νὰ συναγάγῃ· ἀποστέλλεται τότε τὸ ἀνῆκον μέρος εἰς τὸν παρασχόντα τὴν ἄδειαν ἡγεμόνα, τελεῖται δὲ ἡ πρὸς ἀλλήλους διανομὴ ἐπὶ τῶν ἀκολουθῶν βάσεων.

Τὸ τρίτον τῶν ὑπολειφθέντων ἀνήκει εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἐκστρατείας, καὶ τὰ ἕτερα δύο τρίτα εἰς τοὺς ὀπαδοὺς του. Δέκα δούλοι ὑπολογί-

ζονται συνήθως δι' ἕκαστον· κάτω τῶν δέκα ἐτῶν, δύο παιδία δὲν ἀποτελοῦσιν ἢ μίαν κεφαλὴν, ἐν τῇ διανομῇ δὲ ταύτῃ οὐδεμία λαμβάνεται φροντὶς περὶ τῶν συγγενειῶν τῶν δυστήνων θυμάτων. Αἱ συζυγοὶ ἀποχωρίζονται ἀσπλάχνως τῶν συζύγων καὶ τὰ παιδία τῶν μητέρων. Ἀπαντες πωλοῦνται εἰς τοὺς ἀκολουθήσαντας τὴν ἐκδρομὴν ἐμπόρους, οἵτινες τοὺς ὀδηγοῦσιν εἰς τὰς διαφόρους ἀγοράς τοῦ Σουδάν.

Κατεβλίθησαν αἱ καρδίαι ἡμῶν θεωρούντων τὰ συγκινητικὰ θύματα τῆς ἀποτροπαιοτέρας τῶν προλήψεων περικλειστα δίκην προβάτων, ὁλόγυμνα ὑπὸ πυρώδη οὐρανόν, στερούμενα καὶ τῆς λεπτοτέρας σκιᾶς, ἀναπαύοντα τοὺς ἀλγοῦντας πόδας των ἐπὶ τῆς καυστικῆς ἄμμου, ἐξοιδημένα ἐκ τοῦ καύσωνος καὶ τῆς ἀκινήσιος. Ἠθελήσαμεν νὰ ἐγγίσωμεν τὸ ἔδαφος διὰ τῶν χειρῶν, ἀλλ' οὐδ' ἐπὶ δύο δευτερόλεπτα ἠδυνήθημεν νὰ ὑπομείνωμεν τὴν πρόσψαυσιν αὐτοῦ, δακρύοντες δ' ἀπεχωρήσαμεν τοῦ σκληροῦ θεάματος.

Ὅποια ἄρρητος δι' ἡμᾶς ἀγαλλίασις, ἐὰν ἠδυνάμεθα νὰ ἀποδώσωμεν τοὺς ἀθλίους ἐκείνους εἰς τὴν ἐλευθερίαν, εἰς τὰς οἰκογενείας των, εἰς τὰς πτωχικὰς των καλύδας, ἔνθα ὁ πάππος περιφρονημένος ἕνεκα τῶν γηρατειῶν του, κλαίει τοὺς φιλάτους του, τοὺς ἐς αἰὶ ἀρπαγέντας ἐκ τῆς στοργῆς του! Καὶ πόσων ἐνθέρμως κατηρώμεθα τὸν ὑποκριτικὸν λαόν, ὅστις ὑπὸ τὴν πρόφασιν τῆς καταλύσεως τῆς δουλείας, δὲν εἰσεχώρησεν εἰς Σουδάν, εἰμὴ διὰ νὰ ἐγκαταστήσῃ ὑπόυλως τὴν κυριαρχίαν του.

Ναί! δὲν διστάζομεν νὰ διαβεβαιώσωμεν ἅπαξ διὰ παντός ὅτι οἱ Βαῖκερ, οἱ Γόρδων, οἱ Λούμλεϋ, οἱ Κάμπελ, κατέστησαν ἐν Σουδάν οἱ φίλοι καὶ προστάται τῶν δουλεμπόρων, καθ' ὅτι οὗτοι εἶνε οἱ πλουσιώτεροι καὶ ἰσχυρότεροι τῆς χώρας, καὶ εἶνε ἀδύνατον νὰ κατορθωθῇ τι ἄνω τῆς συνδρομῆς των. Εἰς μόνον ἐξ αὐτῶν, ὁ Μέτζα, δύναται νὰ καλέσῃ ὑπὸ τὰ ὅπλα δέκα χιλιάδας μαχητῶν.

Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ.

K*

Κατὰ τινα τελευταῖον γενομένην ἔρευναν ἐν Βερολίνῳ εὐρέθη ὅτι ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ὑπάρχουσιν 11,169 καταστήματα πωλοῦντα πνευματώδη ποτά, ἥτοι διπλάσια ἢ ὅσα ὑπῆρχον τῷ 1870. Ἐκ τῶν γερμανικῶν πόλεων τῶν ἔχουσιν πολλὰ τοιαῦτα καταστήματα ἄξιον σημειώσεως εἶνε τὸ Ἀμβούργον, ὅπου ἐν οἰνοπνευματοπωλείον ἀναλογεῖ εἰς 71 κατοίκους.